

Súd: Krajský súd Bratislava
Spisová značka: 1To/1/2014
Identifikačné číslo súdneho spisu: 1613010240
Dátum vydania rozhodnutia: 05. 02. 2014
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Magdaléna Blažová
ECLI: ECLI:SK:KSBA:2014:1613010240.1

Uznesenie

Krajský súd v Bratislave v senáte zloženom z predsedníčky JUDr. Magdalény Blažovej a sudcov JUDr. Ivety Zelenayovej a JUDr. Kamila Ivánka, v trestnej veci obžalovaného Q. B., pre zločin nedovoleného ozbrojovania spolupáchatelstvom podľa § 20 k § 294 ods. 1, ods. 2 Tr. zák. a iné, o odvolaní obžalovaného Q. B. proti rozsudku Okresného súdu Malacky sp. zn. 3T/99/2013 zo dňa 31.10.2013, na neverejnom zasadnutí konanom 05. februára 2014 v Bratislave, takto

rozhodol:

Podľa § 321 ods. 1 písm. a/, písm. d/ Tr. por. zrušuje sa napadnutý rozsudok v celom rozsahu.

Podľa § 322 ods. 1 Tr. por. vec sa vracia súdu I. stupňa, aby ju v potrebnom rozsahu znovu prejednal a rozhodol.

odôvodnenie:

Rozsudkom Okresného súdu Malacky sp. zn. 3T/99/2013 zo dňa 31.10.2013 bol obžalovaný Q. B. uznaný za vinného z prečinu krádeže spolupáchatelstvom podľa § 20 k § 212 ods. 1 Tr. zák. v súbehu so zločinom nedovoleného ozbrojovania spolupáchatelstvom podľa § 20 k § 294 ods. 1, ods. 2 Tr. zák., na tom skutkovom základe, že

dňa 22.07.2011 v čase okolo 20.00 hod. v garáži patriacej k rodinnému domu na adrese P. spolu s Ďalšou trestne zodpovednou osobou odcudzili poškodenému Q. Z. legálne držanú guľobrokovú kozlicu, Zbrojovka Brno, typ: ZH 104, cal. 7×57 R/12, výr. číslo: 408676/016878 a 2 ks nábojov poloplášť cal. 7×57 R, pričom uvedená zbraň, kategórie C, podlieha v zmysle zákona č. 190/2003 Z.z. o strelných zbraniach a strelive ohlasovacej a evidenčnej povinnosti, obžalovaný nie je držiteľom zbrojného preukazu a uvedenú zbraň a strelivo neskôr obaja predali doposiaľ nezistenej osobe, čím poškodenému Q. Z. spôsobili škodu vo výške 302,10 €.

Za uvedený zločin bol obžalovanému Q. B. uložený podľa § 394 ods. 2 Trestného zákona s použitím § 42 ods. 1, § 41 ods. 2, § 38 ods. 2 Trestného zákona súhrnný trest odňatia slobody vo výmere 4 roky.

Zároveň zrušil výroky o treste trestného rozkazu Okresného súdu Skalica sp. zn. 4T/132/2011 zo dňa 23.01.2012 a trestného rozkazu Okresného súdu Malacky sp. zn. 3T/123/2011 zo dňa 10.08.2011, ako aj všetky ďalšie rozhodnutia na tento výrok obsahovo nadväzujúce, pokiaľ vzhľadom na zmenu, ku ktorej došlo zrušením, stratili podklad.

Podľa § 48 ods. 4 Trestného zákona bol pre výkon trestu odňatia slobody zaradený do ústavu na výkon trestu so stredným stupňom stráženia.

Podľa § 61 ods. 1, ods. 2 Trestného zákona k trestu zákazu činnosti viesť akékoľvek motorové vozidlá vo výmere 2 roky.

Proti tomuto rozsudku v zákonnej lehote dňa 08.11.2013 na čl. 143 podal odvolanie obžalovaný Q. B. a to proti výroku o vine a treste s tým, že odvolanie zdôvodní po doručení písomného vyhotovenia rozsudku.

Proti tomuto rozsudku v zákonnej lehote dňa 12.11.2013 na čl. 145 podal prostredníctvom svojho obhajcu opätovne odvolanie obžalovaný Q. B. s tým, že odvolanie zdôvodní po doručení písomného vyhotovenia rozsudku.

Obe podané odvolania obžalovaný Q. B. písomne odôvodnil samostatným písomným podaním zo dňa 09.12.2013 na čl. 155-157. V písomnom odôvodnení odvolania odvolateľ uviedol, že je toho názoru, že v tomto konaní zo strany Okresného súdu Malacky prišlo v priebehu hlavného pojednávania k viacerým vážnym pochybeniam, ktoré mali pri rozhodovaní o vine a výške trestu negatívny dopad pre obvineného. Okresný súd v Malackách svoje odôvodnenie viny a trestu u obžalovaného postavil na svojvoľnom hodnotení dôkazov bez opory v procesne vykonanom dokazovaní, teda nezobral v úvahu výpovede svedkov, ktoré boli v prospech obžalovaného, najmä tú skutočnosť, že v priebehu vyšetrovania ani na hlavnom pojednávaní vôbec nebolo preukázané, že obžalovaný vôbec zbraň mal v rukách a že by ju odcudzil, resp. že by sa krádeži zbrane podieľal.

Poškodený Q. Z. vo svojich výpovediach v prípravnom konaní uviedol, že zbraň guľobrokovú kozlicu typ ZH 104, cal. 7x57 R/12, sám priniesol k obžalovanému Q. B. za účelom čistenia a nastavenia ďalekohľadu. Nevie uviesť žiadne ďalšie podrobnosti k celej veci, len si pamätá, že sa v garáži zobudil asi o 02 hod. a nikto v garáži už nebol. Toto jeho tvrdenie vyvracajú výpovede svedkov, sestry obžalovaného B., p. J. Z. O., jeho priateľky Q. T. ako i otca obžalovaného E. B., ktorý veľmi presne a vierohodne opísal kedy prišiel do garáže, prečo tam išiel a najmä fakt, že už v čase okolo 22,30 hod. v garáži nikto nebol a nebola tam ani žiadna zbraň. Sestra obžalovaného uviedla, že okolo 22,30 hod. videla z garáže odchádzať dvoch mužov, z čoho jeden javil známky opitosti a druhý mal niečo prehodené cez ruku. To znamená, že obžalovaný po odchode týchto dvoch osôb zostal doma a v žiadnom prípade nemohol žiadnu zbraň odcudzovať. Ak je čo i len čiastočne pravdou tvrdenie svedka V. ohľadom cit. zbrane, tak potom je so 100% istotou preukázané, že túto zbraň v priebehu cesty z garáže do mesta W. musel zobrať on a on ju následne odniesol p. A. F.. Preto sa dá usudzovať, že zrejme obaja muži, teda poškodený Z. a svedok V. neabsolvovali celú cestu do stredu mesta W. spoločne, keď V. zbraň priniesol F. sám. Túto skutočnosť potvrdil a svedok F., ktorý vo svojej výpovedi uviedol, že na jeho otázku položenú V. odkiaľ tú zbraň má, odpovedal, že bol aj s B. u starého pána v garáži a nejako sme to odtiaľ zobrali.

Veľmi zaujímavá je i výpoveď svedka B. H. na hlavnom pojednávaní. Tento svedok jednoznačne vyhlásil, že žiadnu zbraň od nikoho nekupoval a nikomu za zbraň nezaplatil. Ďalej uviedol, že vyšetrovateľ si spísal zápisnicu o jeho výpovedi sám a to čo je uvedené v zápisnici nikdy pred vyšetrovateľom nepovedal. To znamená, že v žiadnom prípade výpovede svedkov a to B. H., poškodeného Q. Z. ako i prečítaná výpoveď už odsúdeného V. na hlavnom pojednávaní navzájom nekorešponujú, vzájomne nezapadajú a sú v rozpore s výpoveďami v štádiu prípravného konania. Inak povedané, ani jeden zo svedkov (okrem V.) obvineného B. neobvinil resp. nepotvrdil fakt, že obvinený B. svojim konaním naplnil skutkové podstaty trestných činov, ktoré sú mu kladené za vinu.

Okresný súd v Malackách veľmi vážnym spôsobom porušil ustanovenie § 263 Tr. por. keď svedok H. V. odmietol na hlavnom pojednávaní vypovedať a súd prečítal jeho výpoveď z prípravného konania. Okresný súd v žiadnom prípade nemohol pripustiť čítanie zápisnice svedka V. z prípravného konania. Pri jeho výsluchu dňa 13.10.2011 bol poučený v zmysle ust. § 34 Tr. por. o svojom práve nevypovedať, toto právo si neuplatnil a k veci vypovedal. Avšak v tomto prípade absentuje, že svedok Prokeš podľa § 130 Tr. por. ml právo odoprieť výpoveď a zápisnica neobsahuje vyjadrenie svedka v tom, či toto právo využíva alebo nie. To znamená, že ak toto vyjadrenie vypočutého svedka V. zápisnica z prípravného konania neobsahuje, nemôže ju súd prečítať ako dôkaz na hlavnom pojednávaní podľa § 263 ods. 3 písm. a/ Trestného poriadku. (Rt 34/1980) Súčasťou riadneho poučenia svedka podľa § 131 ods. 1 Tr. por. o práve odoprieť výpoveď podľa § 130 ods. 1, 2 Tr. por. je označenie skutku ktorého sa má výpoveď týkať a po vznesení (oznámení) obvinenia tiež označenie osoby obvineného, v ktorého veci má svedok vypovedať. Bez takto označených osôb alebo osoby, svedok nemôže posúdiť, či má alebo nemá si uplatniť právo odoprieť výpoveď. (Rt 3/1981) V danom prípade je neakceptovateľné odôvodnenie rozsudku (str. 3) Okresného súdu Malacky, že ak by sa takýto postup stal obvyklou súdnou praxou, smeroval by pravdepodobne k takým výstupom trestného konania, že osoba ktorá sa v prípravnom konaní priznáva k trestnému činu a spolupracuje s orgánmi činnými v trestnom konaní bude odsúdená, avšak trestné stíhanie toho, kto je páchatelom označený ako spolupáchatel, skončí zastavením či

oslobodením spod obžaloby v dôsledku „dôkaznej núdze“. Z tohto odôvodnenia rozsudku Okresného súdu Malacky jednoznačne vyplýva, že bez prečítania zápisnice svedka V. sa Okresný súd dostal do dôkaznej núdze a preto aj za cenu porušenia zákona, dovolil si prečítať zápisnicu svedka z prípravného konania a to len preto, že obvineného B. mal záujem odsúdiť.

Podľa uznesenia NS SR 2 T do 4/2011 publikované v Zbierke rozhodnutí a stanovísk NS SR pod č. R 14/2012 je jednoznačne konštatované, že svedok ktorý bol skôr obvinený resp. je obvinený z účasti na trestnom čine obvineného, vo veci ktorého vypovedá, má vždy právo odmietnuť výpoveď podľa § 130 ods. 2 Tr. por. a to aj vtedy, ak sa trestné stíhanie proti nemu vedie alebo viedlo samostatné. Ak svedok toto svoje právo využije, jeho skoršiu výpoveď nemožno pre dikciu § 263 ods. 3 písm. c/ Trestného poriadku prečítať na hlavnom pojednávaní.

Vzhľadom na vyššie uvedené skutočnosti a fakty, navrhuje, aby po zvážení všetkých okolností a dôkazov v danej veci Krajský súd v Bratislave rozhodol takto:

1/ V celom rozsahu sa zrušuje rozsudok Okresného súdu Malacky sp. zn. 3 T/99/2013 zo dňa 31.10.2013 a vec sa vracia prvostupňovému súdu na opätovné prerokovanie a rozhodnutie.

K vyššie uvedenému písomnému odôvodneniu podaného odvolania sa písomne vyjadrila Okresná prokuratúra Malacky a to podaním zo dňa 27.12.2013 na č.l.159-160. V tomto uviedla, že rozsudok Okresného súdu Malacky sp. zn. 3T 99/2013 z 31.10.2013 bol vyhlásený na základe úplne vykonaného dokazovania v prípravnom konaní, pričom vyjadrovateľ rozsudok považuje za zákonný vo všetkých výrokoch.

Reagujúc na dôvody odvolania konštatuje, že obvinený H. V. bol v prípravnom konaní poučený o práve odoprieť vypovedať, avšak toto právo nevyužil a vo veci vypovedal, a teda nič nebránilo tomu, aby bola jeho výpoveď na hlavnom pojednávaní (keď už ako svedok odmietol vypovedať) prečítaná podľa § 263 ods. 4 Trestného poriadku.

Prvostupňový súd vhodne uviedol, že v prípade ak by dospel k záveru, že výpoveď H. V. z prípravného konania nemohla byť na hlavnom pojednávaní prečítaná podľa § 263 ods. 4 Trestného poriadku z dôvodu, že sa zmenilo jeho procesné postavenie (nakoľko bol právoplatne odsúdený trestným rozkazom), tak by to mohlo vo všeobecnosti aj v iných trestných konaniach viesť k „dôkaznej núdzi“ na hlavnom pojednávaní. Uvádza, že pri inom, resp. opačnom ako naznačenom výklade predmetného ustanovenia Trestného poriadku by išlo jednak o striktné formálny výklad, a jednak by v podstate boli nútení ako strana trestného konania „zamedziť“ právoplatnému odsúdeniu spoluobvineného (spoluobžalovaného) napr. podaním odporu, práve z dôvodu, aby sa vyhli prípadnej „dôkaznej núdzi“ na hlavnom pojednávaní (najmä za situácie, kedy je výpoveď spoluobvineného nosný, resp. jediný priamo usvedčujúci dôkaz).

Výpovede svedkov - rodinných príslušníkov obžalovaného Q. B., považuje za tendenčné, pričom podozrivá je už samotná skutočnosť, že po približne dvoch rokoch si presne pamätali čas kedy mali odísť ľudia z garáže, resp. kedy už nebol nikto v garáži. Z uvedených dôvodov navrhuje odvolanie zamietnuť ako nedôvodné.

Krajský súd v Bratislave, ako súd odvolací (§ 315 Tr. por.), primárne konštatoval prípustnosť odvolania (306 ods. 1 Tr. por.) a absenciu dôvodov na rozhodnutie podľa § 316 ods. 1 alebo ods. 3 Tr. por. a preto podľa § 317 ods. 1 Tr. por. preskúmal zákonnosť a odôvodnenosť napadnutých výrokov rozsudku, proti ktorým odvolateľ podal odvolanie, ako aj správnosť postupu konania, ktoré im predchádzalo, riadiac sa pritom zásadou, že na chyby, ktoré neboli odvolaním vytýkané, prihliadne len vtedy, ak by odôvodňovali podanie dovolania podľa § 371 ods. 1 Tr. por. a dospel k záveru, že odvolanie obžalovaného Q. B. je dôvodné.

Podľa § 263 ods. 3 písm. c/ Tr. por. zápisnica o výpovedi spoluobžalovaného alebo svedka sa prečíta na návrh prokurátora alebo obžalovaného aj vtedy, ak bol výsluch vykonaný spôsobom zodpovedajúcim ustanoveniam Trestného poriadku a taká osoba na hlavnom pojednávaní bez oprávnenia odoprela vypovedať.

Podľa § 263 ods. 4 Tr. por. zápisnicu o výsluchu svedka, ktorý na hlavnom pojednávaní využil svoje právo odoprieť výpoveď podľa § 130, možno prečítať len za predpokladu, že bol pred výsluchom, ktorého sa zápisnica týka, o svojom práve odoprieť výpoveď riadne poučený a výslovne vyhlásil, že toto právo nevyužíva, ak bol výsluch vykonaný spôsobom zodpovedajúcim ustanoveniam tohto zákona.

Podľa § 321 ods. 1 písm. a/ Tr. por. odvolací súd zruší napadnutý rozsudok pre podstatné chyby konania, ktoré napadnutým výrokom rozsudku predchádzali, najmä preto, že boli porušené ustanovenia, ktorými sa má zabezpečiť objasnenie veci alebo právo obhajoby.

Podľa § 321 ods. 1 písm. d/ Tr. por. odvolací súd zruší napadnutý rozsudok aj ak bolo napadnutým rozsudkom porušené ustanovenie Trestného zákona.

Podľa § 322 ods. 1 Tr. por. ak po zrušení napadnutého rozsudku alebo niektorej jeho časti treba urobiť vo veci nové rozhodnutie, vráti odvolací súd vec spravidla súdu prvého stupňa, aby ju v potrebnom rozsahu znovu prejednal a rozhodol.

Procesné pochybenie.

Z pripojeného spisového materiálu vyplýva, že uznesením OKP OR PZ SR Malacky sp. zn. ORP-361/OVK-MA-2011 zo dňa 13.10.2011 bolo podľa § 206 ods. 1 Tr. por. vznesené obvinenie obvineným Q. B. a H. V. pre zločinom nedovoleného ozbrojovania spolupáchatelstvom podľa § 20 k § 294 ods. 1, ods. 2 Tr. zák.

Následne bol obvinený H. V. vypočutý v procesnom postavení obvineného dňa 13.10.2011 na č.l. 6-11 a to len raz, pretože v prípravnom konaní opätovne vypočutý nebol ani v procesnom postavení obvineného a ani v procesnom postavení svedka.

Okresná prokuratúra Malacky pod sp. zn. 1Pv 236/11 dňa 18.06.2013 podala na Okresný súd Malacky obžalobu na obžalovaného H. V. a Q. B. pre prečin krádeže spolupáchatelstvom podľa § 20 k § 212 ods. 1 Tr. zák. v súbehu so zločinom nedovoleného ozbrojovania spolupáchatelstvom podľa § 20 k § 294 ods. 1, ods. 2 Tr. zák., na skutkovom základe uvedenom v úvodnej časti tohto odôvodnenia.

Následne súd I. stupňa dňa 10.07.2013 vydal vo veci trestný rozkaz, ktorým obžalovaného H. V. uznal za vinného z prečinu krádeže spolupáchatelstvom podľa § 20 k § 212 ods. 1 Tr. zák. v súbehu so zločinom nedovoleného ozbrojovania spolupáchatelstvom podľa § 20 k § 294 ods. 1, ods. 2 Tr. zák., za čo mu bol uložený úhrnný trest odňatia slobody vo výmere 3 roky, ktorý mu bol podmienčne odložený na skúšobnú dobu s probačným dohľadom v trvaní 3 roky. Uvedený trestný rozkaz nadobudol právoplatnosť dňa 28.07.2013, z čoho vyplýva mimoriadne závažný dôsledok a to, že H. V. sa týmto dátumom dostal do procesného postavenia svedka.

Napokon súd I. stupňa na hlavnom pojednávaní konanom dňa 03.10.2013 vypočul H. V. v procesnom postavení svedka, ktorý však po riadnom zákonnom poučení využil svoje zákonné právo a k veci odmietol vypovedať. Súd I. stupňa preto postupom podľa § 263 ods. 4 Tr. por. jeho výpoveď z prípravného konania zo dňa 13.10.2011 z č.l. 6-11 prečítal a v odôvodnení napadnutého rozhodnutia poukázal na rozhodnutie NS SR č. 14/2012 Zbierky, ktoré podľa názoru súdu I. stupňa takýto postup umožňovalo.

Svedok, ktorý bol skôr obvinený, resp. je obvinený z účasti na trestnom čine obvineného, vo veci ktorého vypovedá, má vždy právo odmietnuť výpoveď podľa § 130 ods. 2 Trestného poriadku, a to aj vtedy, ak sa trestné stíhanie proti nemu vedie alebo viedlo samostatne. Ak svedok toto svoje právo využije, jeho skoršiu výpoveď nemožno pre dikciu § 263 ods. 3 písm. c) Trestného poriadku prečítať na hlavnom pojednávaní.

Predchádzajúcu výpoveď takéhoto svedka na hlavnom pojednávaní, je však možné prečítať na hlavnom pojednávaní len podľa § 263 ods. 4 Trestného poriadku za podmienky, že svedok bol pred výsluchom, ktorého sa zápisnica týka o svojom práve odoprieť výpoveď riadne poučený a výslovne vyhlásil, že toto právo nevyužíva a ak bol výsluch vykonaný spôsobom zodpovedajúcim ustanoveniam Trestného poriadku (R 14/2012 Zbierky).

Citované rozhodnutie NS SR rieši procesnú situáciu, podľa ktorej v prípravnom konaní sa viedlo paralelné trestné stíhanie voči dvom (alebo viacerým) obvineným, ale voči každému z nich samostatné s totožným alebo takmer identickým skutkom, pričom jeden z obvinených vystupoval vo svojej trestnej veci v procesnom postavení obvineného, avšak v trestnej veci iného obvineného vystupoval a bol aj vypočutý v procesnom postavení svedka.

Ak takýto svedok bol v prípravnom konaní iného obvineného vypočutý zákonne a po zákonnom poučení o svojom práve nevypovedať toto nevyužil (pretože takýto svedok má právo vždy odmietnuť vypovedať podľa § 130 ods. 2 veta prvá Tr. por.) a riadne vypovedal, je potrebné túto svedeckú výpoveď považovať

za zákonnú. Ak takýto svedok však na hlavnom pojednávaní v trestnej veci iného obvineného následne využije citované právo nevyповedať, v ďalšom nie je možné jeho zákonnú výповeď z prípravného konania prečítať postupom podľa § 263 ods. 3 písm. c/ Tr. por., ale postupom podľa § 263 ods. 4 Tr. por.

Odvolačí súd však poukazuje na dôležitú skutočnosť a to, že v tomto prejednávacom prípade nastala odlišná procesná situácia. V prípravnom konaní sa viedlo iba jedno jediné spoločné trestné stíhanie, v rámci ktorého obaja spolupáchatelia boli vypočutí každý samostatne v procesnom postavení obvineného a obvinený H. V. v tejto spoločnej trestnej veci v prípravnom konaní nebol nikdy vypočutý v procesnom postavení svedka. H. V. sa dostal do procesného postavenia svedka len v dôsledku toho, že súd I. stupňa o tomto právoplatne procesne rozhodol trestným rozkazom, avšak stále v tej istej trestnej veci, v rámci ktorej následne o obžalovanom Q. B. rozhodoval na hlavnom pojednávaní.

Chýba teda základná a esenciálna podmienka na aplikáciu R 14/2012 Zbierky na tento prejednávany prípad. Len za predpokladu, že by spoluobvinený H. V. prestal z akéhokoľvek dôvodu vystupovať v ich spoločnej trestnej veci ako obvinený a bol by v nej ešte v prípravnom konaní vypočutý v procesnom postavení svedka, následne by bol poučený o práve podľa § 130 ods. 2 Tr. por. nevyповedať, toto by nevyužil a vypovedal by, by bolo napokon možné postupom podľa § 263 ods. 4 Tr. por. takúto svedeckú výповeď na hlavnom pojednávaní prečítať.

Takáto svedecká výповeď H. V. z prípravného konania však absentuje a nebola nikdy vykonaná a preto súd I. stupňa procesne pochybil, keď na hlavnom pojednávaní konanom dňa 03.10.2013 na čl. 132 podľa § 263 ods. 4 Tr. por. prečítal výповeď obvineného H. V. z prípravného konania zo dňa 13.10.2011 z čl. 6-11, pretože na tento postup neboli splnené zákonom stanovené vyššie uvedené podmienky.

Úlohou súdu I. stupňa bude teda opätovne vo veci určiť termín hlavného pojednávania a samostatným uznesením vypustiť z dôkazného materiálu výповeď obvineného H. V. z prípravného konania zo dňa 03.10.2011 z čl. 6-11, ako aj vypustiť uznesenie, ktorým na hlavnom pojednávaní konanom dňa 03.10.2013 na čl. 132 postupom podľa § 263 ods. 4 Tr. por. túto výповeď prečítal. Napokon v Ďalšom pri hodnotení vykonaných dôkazov súd I. stupňa už nebude môcť vychádzať z tejto výповede.

Hmotnoprávne pochybenie.

Súd I. stupňa vykonal vo veci dokazovanie výsluchom obžalovaného Q. B., výsluchom svedkov Q. Z., A. F., J. Z. O., Q. T., B. H. a E. B., podľa § 269 Trestného poriadku prečítal listinné dôkazy a zistil nasledovný skutkový stav:

Obžalovaný Q. B. poprel akúkoľvek manipuláciu so zbraňou poškodeného s tým, že ju v inkriminovaný deň u poškodeného videl, avšak nie u poškodeného, ale uňho v garáži. Prišiel za ním poškodený spolu s H. V. za účelom zabezpečenia odvozu prípadného úlovku z pytliačenia. Obžalovaný oboch pozval do garáže, kde im ponúkol víno. Poškodený bol podgurážený, už keď k obžalovanému prišiel. V garáži sa niečo popilo, robili rámus, ktorý ukončila družka obžalovaného. Prišla dole a poslala ich preč. Oni odišli. Obžalovaný potom išiel domov, vlastne bol doma celú noc až do rána. Na druhý deň ráno prišiel Q. Z., že sa mu stratila pištoľ.

Svedok Q. Z. uviedol, že s obžalovaným B. a odsúdeným V. sa v ten deň videli v pohostinstve, poškodený mal vypité už v tom čase. Obžalovaný, ktorý vedel, že poškodený má strelnú zbraň, mu predstavil odsúdeného H. V. s tým, že má skúsenosti so zbraňami a vie mu ju nastaviť. Následne išli všetci traja k poškodenému domov, kde sa dohodli, že pôjdu k obžalovanému B. do garáže, pretože on mal pri dome záhradu a u poškodeného sa to nedalo dobre namieriť. Poškodený prišiel k B. do garáže, zbraň mal v ruksaku. Obžalovaný aj odsúdený V. tam už boli. Poškodený si vypil a aj si zdriemol. Zobudil sa asi o 3.00 hod. v garáži na zemi, nikto iný tam nebol. Zobral bicykel a išiel domov, ruksak ani zbraň tam neboli.

Svedok A. F. uviedol, že od H. V. dostal SMS, že za dverami má balíček. Svedok mal pred bytom zelený vak, ktorý dal do vnútra do bytu. Vo vaku sa nachádzala dlhá strelná zbraň. Pár dní bola uňho v byte, potom si ju Ivan Prokeš zobral. K zbrani mu povedal, že bol aj s Vlčekom u starého pána v garáži a, a že nejako to odtiaľ zobrali.

Svedok B. H. poprel sprostredkovanie predaja zbrane, v jednej z výpovedí z prípravného konania uviedol, že H. V. a obžalovaný mu v roku 2011 ponúkli na predaj kozlicu. Nakoľko zistil, že patrí jeho kamarátovi Q. Z., odmietol s tým, aby hľadali iného kupca.

Svedkyňa J. Z. O., sestra obžalovaného, uviedla, že v ten večer jej volala družka obžalovaného Q. T., že v garáži hrá hlasno hudba a robia tam bordel, aby jej prišla pomôcť ich povyhadzovať. Nakoľko volala opakovane, svedkyňa asi o 22.30 hod. išla smerom k ich domu, kde videla vychádzať dvoch ľudí, ktorým povedala, nech sa tam už viac neukazujú. Tie osoby poznala z videnia zo W., jeden je alkoholik a druhý narkoman, mená nevie. Jeden si viezol bicykel a druhý mal niečo prehodené cez ruku. Do garáže nešla.

Svedkyňa Q. T., bývalá družka obžalovaného, uviedla, že dňa 22. 07. 2011 u nich v garáži boli s Q. dve podivné existencie, púšťali nahlas hudbu a robili tam bordel, deti nemohli spať. Opakovane Q. povedala, aby to ukončil, on však nič neurobil. Volala jeho sestru J., aby si prišla domov spraviť poriadok, ona prišla a oni dvaja odišli. Videla ich odchádzať, nepamätá si, či mali niečo v ruke. Jeden bol totálne opitý, ten mal bicykel. Toho druhého pozná ako narkomana. Na druhý deň prišiel ten starší, že hľadá Q. alebo toho druhého, lebo ten soplák mu ukradol zbraň.

Svedok E. B., otec obžalovaného potvrdil, že dňa 22. 07. 2011 mal jeho syn Q. v garáži nejakú spoločnosť, pili tam a fajčili. Boli asi traja. Keď odišli, svedok išiel do garáže pozrieť, či tam nie sú nejaké špaky, zamkol a išiel spať. Nevidel ich odchádzať. V garáži vtedy ani inokedy žiadnu zbraň nevidel. Týchto ľudí nepoznal. Na druhý deň ráno prišiel nejaký pán na bicykli a pýtal si Q., s ktorým aj hovoril. V garáži nie je nainštalované svetlo, oni si svietili kahancom.

Z listinných dôkazov odvolací súd poukazuje najmä na:

? správu OR PZ Malacky, OPP, Evidencia zbraní a streliva vyplýva, že zbraň uvedená vo výrokovej časti tohto rozsudku je zbraňou kategórie C, od 24. 07. 2011 je evidovaná ako odcudzená, jej posledným držiteľom bol Q. Z.. Obžalovaný nie je držiteľom zbrojného preukazu.

? odborné vyjadrenie, z ktorého je zrejmé, že hodnota predmetnej zbrane k 22. 07. 2011 bola 300 € a hodnota 2 ks nábojov bola 2,10 €.

? zbrojný preukaz poškodeného,

? správy o povesti obžalovaného, odpis registra trestov,

? spisy a rozhodnutia Okresného súdu Malacky sp.zn. 3T/123/2011, 3T/62/2012, 3T/147/2010 a 0T/34/2011.

Odvolací súd poukazuje na podstatnú zmenu dôkaznej situácie, ktorá nastala v porovnaní s prípravným konaním na hlavnom pojednávaní a to v týchto troch okruhoch:

? výpoveď obvineného H. V.. V prípravnom konaní bol predovšetkým vyprodukovaný významný dôkaz svedčiaci v neprospech obžalovaného Q. B. a to výpoveď spoluobvineného H. V., ktorý obžalovaného Q. B. jednoznačne a bez akýchkoľvek pochybností usvedčoval zo spáchania žalovaného skutku.

Ako však bolo podrobne rozobraté v časti procesného pochybenia, výpoveď obvineného H. V. z prípravného konania zo dňa 13.10.2011 z č.l. 6-11 nie je možné použiť ako zákonnú a táto musí byť z dôkazného materiálu vypustená, pričom táto skutočnosť má závažné dôsledky na celkovú dôkaznú situáciu.

? výpovede svedkov Q. Z., A. F. a B. H..

V tomto smere pozornosti odvolacieho súdu neunikla skutočnosť, že na hlavnom pojednávaní svedkovia, ktorí boli vypočutí ešte v prípravnom konaní, čiastočne menili svoje výpovede.

Svedok Q. Z. na hlavnom pojednávaní uviedol, že nevidel ani obžalovaného Q. B. a ani svedka H. V. s jeho zbraňou manipulovať, Vlček mu mal neskôr iba povedať, aby sa o flintu nestrachoval, že je u V..

Svedok A. F. zase uviedol, že mu H. V. nepovedal, odkiaľ má zbraň, ktorú si u neho nechal a svedok sa ho to ani nepýtal, pretože ho to nezaujímalo. K rozporu s časťou svojej výpovede z prípravného konania, kde uviedol, že mu V. povedal, že bol s obžalovaným B. u starého pána v garáži, odkiaľ mu zbraň zobral spolu s obžalovaným B., tak to je asi pravda a na hlavnom pojednávaní hovoril, že nie, lebo to bolo dávno.

Svedok B. H. v plnom rozsahu poprel, že o žiadnej zbrani nič nevie a žiaden predaj nesprostredkoval. K svojej výpovedi z prípravného konania uviedol, že je to kamufláž, nič také nevy povedal.

Zmena výpovedí uvedených svedkov má taktiež závažný vplyv na zistenú dôkaznú situáciu, pretože nespĺňajú zákonnú podmienku jednoznačnosti a nepochybnosti, ktorú treba naplniť pre uznanie viny obžalovaného.

? výpovede svedkov J. Z. O., Q. T. a E. B..

V konaní pred súdom boli ďalej vypočutí svedkovia, ktorí v prípravnom konaní vypočutí vôbec neboli.

V tomto smere je najdôležitejšou výpoveď svedkyne J. Z. O., ktorá uviedla, že osobne videla dve osoby, ktoré ona pozná, pretože jeden je narkoman a druhý alkoholik. Jeden si viezol bicykle a druhý mal niečo prehodené cez ruku, starší bol opitý, čo svedkyňa vyzorovala podľa chôdze a celkového výzoru, mladší mal tiež niečo v sebe.

Svedkyňa Q. T. potvrdila tvrdenia uvádzané svedkyňou Z. O., pričom oboch ľudí videla taktiež odchádzať, nepamätala si však, či mali niečo v ruku. Jeden z nich bol totálne opitý, ten mal tuším bicykel, toho druhého poznala ako narkomana

Svedok E. B. potvrdil, že jeho syn obžalovaný Q. B. mal v garáži spoločnosť, ktorú aj svedok osobne videl, boli tuším traja, po ich odchode išiel svedok do garáže, túto prezrel, žiadnu zbraň nevidel a garáž následne zamkol a išiel spať.

V tomto smere sa odvolaciemu súdu žiada podotknúť, že obžalovaný Q. B. od samého počiatku poprel zodpovednosť za žalovaný skutok s tým, že sa bránil, že ako poškodený, tak aj H. V. odišli z garáže spolu a on s odcudzením zbrane poškodeného nemal nič spoločné.

Túto jeho obhajobu čiastočne podporuje výpoveď svedkýň J. Z. O. a Q. T., ktoré videli obe vyššie uvedené osoby odchádzať spolu, pričom svedkyňa O. videla, že jedna osoba mala niečo prehodené cez ruku.

Za takto vygenerovanej dôkaznej situácie nie je možné vyhodnotiť obhajobné tvrdenia obžalovaného Q. B. ako účelové, pretože sú z veľkej časti (v kľúčovej fáze dokonca úplne) potvrdené svedeckými výpoveďami.

Taktiež nie je možné konštatovať, že by výpovede oboch uvedených svedkýň boli znehodnotenú, resp. ich výpovedná hodnota znížená či oslabená skutočnosťou, že ide o rodinných príslušníkov samotného obžalovaného. Akí svedkovia sa mali na mieste činu, resp. v jeho blízkosti nachádzať, keď sa mal žalovaný skutok odohrávať v garáži pri rodinnom dome obžalovaného, kde priamo v ňom, resp. v jeho blízkosti svedkyne aj bývali. Ak by odvolací súd prijal takýto spôsob hodnotenia výpovedí svedkov rodinných príslušníkov akéhokoľvek obžalovaného, títo rodinní príslušníci by boli vždy diskvalifikovaní z dôvodu blízkeho či rodinného pomeru bez ohľadu na kvalitatívnu či obsahovú stránku ich výpovedí, čo je v rozpore so základnými zásadami trestného konania.

Okrem toho je potrebné poukázať na ďalšiu podstatnú skutočnosť a to, že samotný poškodený Q. Z. v žiadnom prípade neusvedčil obžalovaného Q. B. zo spáchania žalovaného skutku. Poškodený uviedol iba to, že bol silne pod vplyvom alkoholu, čo v plnom rozsahu korešponduje s tvrdeniami oboch svedkýň, a že zaspal. Práve skutočnosť o silnom stave podnapilosti spochybňuje vierohodnosť osoby poškodeného. Okrem toho, ak by aj potvrdili kľúčové tvrdenia poškodeného, t.j. že obžalovaný držal zbraň poškodeného pred tým, ako tento zaspal, ako aj že obžalovaný poškodenému po skutku povedal,

že sa o flintu nemusí báť, že je u H. V., samotné tieto tvrdenia ešte nepreukazujú konkrétne odcudzenie zbrane osobou obžalovaného.

Napokon odvolací súd poukazuje aj na tú skutočnosť, že aj ostatní vyššie podrobne rozvedení svedkovia z prípravného konania, neskôr vypočutí v konaní pred súdom, nepotvrdili svoje výpovede z prípravného konania, resp. prinajmenšom tieto spochybnili alebo dokonca popreli.

Za uvedenej podrobne rozobratej dôkaznej situácie totiž nie je možné vylúčiť ani verziu, podľa ktorej zbraň poškodenému odcudzil iba svedok H. V., ktorý bol za tento skutok aj právoplatne odsúdený.

V rámci dokazovania boli totiž vyprodukované také dôkazy, na základe ktorých v žiadnom prípade nie je možné vysloviť vinu obžalovaného jednoznačne a bez akýchkoľvek pochybností, pretože časť vykonaných dôkazov výrazným spôsobom túto jeho vinu spochybňuje.

Za dôkaznej situácie, kde proti sebe stoja dve skupiny dôkazov a ani jeden z nich nepotvrdil či nevyvrátil spáchanie žalovaného skutku zo strany obžalovaného Q. B., je namieste aplikovať zásadu v pochybnostiach v prospech obžalovanej, keďže nebol jednoznačný a nespochybniteľný záver o vine obžalovaného preukázaný.

Súd I. stupňa bude teda postavený pred úlohu zhodnotiť vierohodnosť dvoch v podstatných bodoch diametrálne odlišných skupín dôkazov, pričom v takomto prípade nemôže nevierohodnosť jedného z tohto dôkazu odôvodniť len okolnosťou svedčiacou o vierohodnosti druhého dôkazu.

Napokon sa bude súd I. stupňa musieť zaoberať skutočnosťou, či po splnení vyššie uvedeného pokynu vykonané dôkazy jednotlivo a bez akýchkoľvek pochybností preukazujú záver, že skutok, ktorý je vymedzený v skutkovej vete napadnutého rozsudku, vôbec spáchal obžalovaný Q. B.

Úlohou súdu I. stupňa v ďalšom konaní bude preto vykonať dokazovanie v naznačenom smere, prípadne vykonať aj ďalšie dôkazy, ktorých potreba vykonania by mohla vzniknúť, resp. ktorých vykonanie môžu navrhnúť strany a zákonným spôsobom sa vysporiadať aj s ostatnými dôkazmi, doposiaľ zabezpečenými, ktoré majú vzťah k posudzovanej veci a vo veci zákonne a spravodlivo rozhodol.

Na podklade týchto úvah, krajský súd zrušil napadnutý rozsudok a vec vrátil súdu I. stupňa, aby ju v potrebnom rozsahu znovu prejednal a rozhodol.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu nie je prípustný ďalší riadny opravný prostriedok.